

Mercats i curiositats

À

Francesc Comas és un especialista a explicar anècdotes, a qui agrada la didàctica de la història sobre el terreny. En les seves visites guiades a comerços emblemàtics, a la plaça Major fa una interessant dissertació sobre el naixement del mercat local al segle X, on les pageses col·locaven les parades fins a les dotze del migdia. En una cantonada s'estableixen els especiers i, a mesura que la ciutat creix, s'hi fa mercat a la plaça dels Planters. Al costat, al Carme, hi havia les Mandongueres des del 1900. A la plana de l'Om, un mercat fins als anys 60, de gallinares, fruita i formatgeria. A la plaça Gispert, el mercat lliure de la llenya, l'únic que no pagava drets per la parada. Quan la gent relaciona les places entre sí, els ciutadans substitueixen els carrers artesanals per botigues, sobretot els que anaven cap a les portes de les ciutats, des de Sobrerroca, molt senyorial al segle XVIII, on vivia la burgesia ciutadana i els homes de lleis. Hi entrava la gent que procedia de Vic i Berga, provinents de Sant Andreu, el Remei, Sant Joan d'en Coll i el Guix. A la plaça dels Drets es pagava per entrar mercaderies a la ciutat. Mercats i botigues donen importància comercial, sobretot des que els reis medievals concediren dues fires a Manresa: l'Ascensió a la primavera i Sant Andreu a la tardor.

Aquest centre històric conserva records de la ciutat: per exemple, a Sobrerroca va néixer l'alcalde Armengou, durant el mandat del qual es va inaugurar l'Escorxador municipal l'any 1908. O Manuel Oms de Prat, fundador de Caixa de Manresa el 1863. Al número 3 hi va viure l'arxiver municipal Sarret i Arbós. A Sant Miquel hi ha un record de la casa on va viure Francesc Farreras Duran, president del Parlament de Catalunya a l'exili. El farmacèutic de Santpedor Sala, en fer-se càrrec de la farmàcia del carrer Sant Miquel va regalar a la seva dona la perfumeria Angelina, la més senyorial de Manresa, on comprava la burgesia de la ciutat. La Plana era el lloc més important, on vivia des del botifler Soler, fins al polític Leonci Soler i March, que conjuntament amb altres prohoms, el metge Oleguer Miró, l'arxiver Sarret i Arbós o mossèn Guitart feien tertúlies a la rebotiga de la farmàcia Esteve que van ser la llavor de la fundació de l'Orfeó Manresà (1901) i el CECB (1905).